

VARGA KATALIN

Déva esete Dezsővel

Ma délben megint viharos a szél. A menetrend a következő:
Séta indul, ma csak kis ugatással, szerencsére.
Déva kirohan a kapun, mint Zrínyi a várából.
Körbeszaladja a házat, sok a szaglászni való.
Aztán lefekszik a fübe. Látom rajta, megint bepánikolt a széltől.
Remeg, liheg, nem akar bejönni.
Többen próbálják becsalni a házbeliek, sikertelenül.
Epilepsziás Déva, így igazából nem is tehet róla.
Csak már egy órája lent vagyunk.
Most odaszaladt egy másik kutyushoz.
De újra visszafekszik a fübe.
Jön haza Dezső, az alsó szomszéd. Neki be szokott jönni
ilyenkor is Déva.
Most megmakacsolta magát. Inkább elszaladt.
Kár, hogy nincs velem a mobilom. Mert ami most következik,
azt fel kellene venni.
Fut Déva körbe, a ház körül. Mögötte Dezső, kiabálva: „Déva,
állj meg!”
Egyszer, kétszer, harmadszor is elfutnak előttem.
Kezd humorossá válni a dolog.
Jó kis futóversenyt rendeznek, ez biztos.
Az én kajla kutyám még élvezi is.
Aztán kifáradnak a versenyzők.
Déva berohan, egészen a liftajtóig.
Dezső is beér, kissé lihegve.
De azt mondja, legalább megvolt a tornája.
Jól megdögönyözi Dévát, aztán vége a kalandnak.

Friss irodalmi pályázatok a Poéta Irodalmi Portálon:
<http://www.poeta.hu/>